

वा० रा०

॥७२॥

माहेश्वरोयज्ञः माहेश्वरदेवत्योदिव्योश्वमेधइतिकतकः ॥ सर्वदेवानां मनस्तोषोयत्र सः ॥ २८ ॥ अन्ननिष्पंदाद्धोमद्रव्याज्यादिस्रवणाज्जातानि ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ औषधानि सं
जीवन्यादीनि ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ते तु सर्वे दूतरूपाः यूथानामग्रतः स्वप्रेरितबलानामागमनात्पूर्वमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ते हनुमत्प्रेषहिताः नीलप्रेषिताः दूताः ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥

तस्मिन्निरिवरेपुण्येयज्ञो माहेश्वरः पुरा ॥ सर्वदेवमनस्तोषो बभूव सुमनोरमः ॥ २८ ॥ अन्ननिष्पंदजातानि मूलानि च फलानि च ॥
अमृतस्वादुकल्पानि ददृशुस्तत्र वानराः ॥ २९ ॥ तदन्नसंभवं दिव्यं फलमूलं मनोहरं ॥ यः कश्चित्सकृदश्नाति मांसं भवति तर्पितः ॥ ३० ॥
तानि मूलानि दिव्यानि फलानि च फलाशनाः ॥ औषधानि च दिव्यानि जगृहुर्हरिपुंगवाः ॥ ३१ ॥ तस्माच्च यज्ञाय तनात्पुष्पाणि सु
रभीणि च ॥ आनिन्युर्वानरा गत्वा सुग्रीवप्रियकारणात् ॥ ३२ ॥ ते तु सर्वे हरिवराः पृथिव्यां सर्ववानरान् ॥ संचोदयित्वा त्वरितं यूथा
नां जग्मु रग्रतः ॥ ३३ ॥ ते तु तेन मुहूर्तेन कपयः शीघ्रचारिणः ॥ किष्किंधां त्वरया प्राप्ताः सुग्रीवो यत्र वानरः ॥ ३४ ॥ ते गृहीत्वौषधीः सर्वाः
फलमूलं च वानराः ॥ तं प्रतिग्राह्यामासुर्वचनं चेदमब्रुवन् ॥ ३५ ॥ सर्वे परिस्तृताः शैलाः सरितश्च वनानि च ॥ पृथिव्यां वानराः सर्वे
शासनादुपयांतिते ॥ ३६ ॥ एवं श्रुत्वा ततो हृष्टः सुग्रीवः पुवगाधिपः ॥ प्रतिग्राह्य च प्रीतस्तेषां सर्वमुपायनं ॥ ३७ ॥ इत्यार्षे० वा०
कि० सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥ प्रतिगृह्य च तत्सर्वमुपायनमुपाहृतं ॥ वानरान्सां त्वयित्वा च सर्वानेव विसर्जयत् ॥ १ ॥ विस
र्जयित्वा सहरीन्सहस्रान्कृतकर्मणः ॥ मेनेकृतार्थमात्मानं राघवं च महाबलं ॥ २ ॥ स लक्ष्मणो भीमबलं सर्ववानरसत्तमं ॥ अब्रवीत्प्र
श्रितं वाक्यं सुग्रीवं संप्रहर्षयन् ॥ ३ ॥ किष्किंधाया विनिष्क्रामो यदि ते सौम्यरोचते ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा लक्ष्मणस्य सुभाषितं ॥ ४ ॥

॥ ३७ ॥ तलमानः इति रामाभि० वा० कि० सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥ प्रतिगृह्येति ॥ १ ॥ राघवं च कृतार्थमित्यनुषंगः ॥ २ ॥ ३ ॥ विनिष्क्राम इति प्रार्थने लोट् ॥ ४ ॥

कि० कां०

॥७२॥